

Politikai
röpiratok

87

XXI. Ilyen hiszék, hogy az emberiségnek
egyik részének a másik részével szemben
állnak, és a világban a jó és a rossz
közötti különbséget megmutatják. A
jó emberek a rosszakkal szemben
állnak, és a világban a jó és a rossz
közötti különbséget megmutatják. A
jó emberek a rosszakkal szemben
állnak, és a világban a jó és a rossz
közötti különbséget megmutatják.

Fogadjuk a mi közönséges hitvallásunkat
azért, hogy a világban a jó és a rossz
közötti különbséget megmutatják. A
jó emberek a rosszakkal szemben
állnak, és a világban a jó és a rossz
közötti különbséget megmutatják.

A világban a jó és a rossz közötti
különbséget megmutatják. A jó
emberek a rosszakkal szemben
állnak, és a világban a jó és a rossz
közötti különbséget megmutatják.

Usher nazeu
KOUTASA.

87
679

Kösköltömeny.

ÄRA
10 KR.

JRTA
SEMMIREVALÓJOSKA.

Szégyen a futás, de hasznos

vagyis

a híres, utólérhetetlen muszka generális

CSERNAJEVNEK

és

a tündérszépségü Merkus kisasszony,
hollandiai amazonnak

vigsággal elegyes szomorú historiája.

Irta

Semmirevaló Jóska.

BUDAPEST.

Nyomatott Bartalits Imrénél, VIII., Eszterházy-utca 5-dik szám.
1877.

6270 0076 9256

Ajánlat:

melyben jelen felülmulhatlan művet Csernájewnek a „taskendi győzőnek,“ a djunisi és alekszináci vitéznek, az itál felkentjének, hirhedt kengyelfutó és távgyaloglónak, a nagynak, a dicsőnek a messze elfutottnak, hódolata s bámulata zálogául ajánlja

a szerző.

Dr. BALLAGI GÉZA.

Felhívás a műzsához.

Melyben költő igen szépen kéri a műzsát: hogy énekét dudaszóval kísérje.

1. Pillants reám égi műzsa, Szépséges tyukszemekkel, Gyengén szóló cziterádat Ez alkalomra tedd el. Mert a kiről most beszélünk, Olyan hőst mióta élünk, Még álmunkba sem láttunk.	Egy vörös szűrt s egy iz- romban Egy rézpitykés szeredást.
2. Koszorú helyett fejedre Piszkos vörös sipkát tűzz, Piros szandálaid helyett Lábaidra bocskort fűzz, Lopj magadnak valahonnan	3. Ekképen kistafirozva Kiálts hármas zsviót, Vess keresztet s hívd se- gédül A hős, „Kraljevics Markót“*) Akkor aztán fogd a dudát S énekeld el a nagy csudát, Hadverő Csernajevről.

I-ső fogás.

Melyben megiratik, miképen a szép amazon Merkus kisasszony a vitéz Rankó Alimpics fejében keresgélvén, szerelmesével Csernajevvel párbeszédet tart; s miképen a boldog párok borovicskát és papramorgót iszik ect. s attól felmelegesznek hogy mi történik azután? az nem iratik meg. Ezen fejezet kiváltképp ajánltatik a gyöngéd szerelmeseknek, mint a mely tömve van érzékeny és szívlágyító történetekkel, epekedő szerelmi vallomásokkal, szívbéli keserőségekkel, s több efféle elragadtató tüneményekkel. Sat. — sat.

1. Ebéd után volt az idő, Négyet ütött az óra, Biborpiros színt ragye- gott Merkus kisasszony orra. Ki is egy-egy ebéd alatt Olthatatlan szomja miatt Öt hat pintig meg sem áll.	2. Rankó is betörülközvé, Letapadt a pillája, Alhatnám szólt és vagy hár- mat Nagyot ásitott rája. Éldes banyám! gyere ide, Keress addig a fejembe, S hajtsd rólam a legyeket.

*) Szerb nemzeti hős.

3. Merkus most a feje alá
A vitéznek vánkost tett,
Letakarta keszkenővel
S fejében nem keresett,
Ott mit is keresett volna.
Mikor régen meg van mond-
va :
A hol nincs ott ne keress.
4. Behunytt szemmel, tátott
szájjal
Aluszik a zsámolyon,
Fülit orrát lelógatva . . .
Hát ekkor az amazon
Szűznek hálószobájából,
Annak is az ágya alól
Kibúv a hős Csernajev.
5. Hát a mint hogy őt meg-
látta
A bájos amazon szűz,
Elsikoltja magát szörnyen
És olyan lett mint a tűz.
A mint előtte megállt ott,
Majd hogy tüzet nem ki-
áltott,
Halálos ijedtében.
6. Ne tartsd erre kiált reá
A mint megállt előtte.
Azt képzelvén amint szemét
Félig reá vetette
Hogy az ember valójában
Valahol a ruhájában
Fegyvert visel elrejtve.
7. Nem volt ékes ábrázatja
Ennek a katonának,
Vörös orra, sárga haja
S nagy fogai valának.
Kicsi szeme, nagy a szája.
- Himlőhelyes az orcája,
S hosszú széles fülei.
8. Olyanféle fizimiska,
Mikor néha valaki
Képit csufságból széthuzza
És a nyelvét tolja ki.
Melyre a rendes felelet :
„Tegyen Isten csudát veled,
És egyszer felejtse ny.”
9. Ezen ugyan rajta hagyta
Mind a két keze szennyét,
Ha az utcán úgy találnád
A földről fel nem vennéd,
Talán az anyja valaha
Mikor őt viselé vala
Borju fókát csudált meg.
- 10 Vörös szurka a nyakában,
Vörös nadrág a szárán,
Vörös volt minden öltözet
Talpig a szegény párán.
Vörös volt maga az orra,
Mint egy nagy érett uborka,
Alig látta a végét.
- 11 Ne kajabálj szivem Merkus
Kincsem, galambom, cucám,
Generális öltönyömben
Talán nem is ismersz rám,
Én vagyok az egyetlenem,
Hős Csernajev az én nevem,
Ismerj rám az orromról.
- 12 Vigye kendet el az ördög,
Ezzel az öltözettel!
Ugy megijeszteni vele
Majd a lelke veszett el.
Bizonyisten ijedtemben,
Nem maradtott a zsebemben
Egy árva susztertallér.

- 13 Hát az is micsoda manér
Az ágy alatt bujkálni
Muszka divat? mert talán
ott
Igy szoktak kurizálni.
Ha kend még egyszer így
teszen,
Én ezt tréfára nem veszem
S rá huszítom a kutyát.
14. Csittlassabban lelkem adta
Fogd be a lepénylesőt,
Ha ily nagyon ordítasz még
Fel találod költői őt.
S akkor bezzeg: mit lesz
tennem
Az ablakon kell kimennem
Hogy itt ne találjanak.
- 15 Ne féljen kend nem ébred
ez
Ha már egyszer elaludt,
Ámbár hogyha ébren van is
Csak olyan böles mint a lúd.
Az igaz hogy akkor harap,
De most oly részeg mint a
csap,
Most senkit sem zseniroz.
- 16 Azért tehát ülön kend le
És beszélje el nekem
Él-e még csak egy török is
Ott a határ széleken.
Csinált-e sok ribilliót,
Kapott-e érte zsvivot?
Aranyos kis cucuskám.
- 17 Ha aztán mindent elmondott,
Én is szívesen látom
Kendet aranyos mucuskám
Régi ócska barátom.
- Most egy csésze herbatéra,
Holnap reggel rorátéra
Egy kis gabelfrústükre.
- 18 Köszönöm azt a herbatét,
Igyák meg az ördögök,
Nincs nekem számár huru-
tom,
Még csak nem is köhögök.
Itasd meg evvel a döggel
Akár 12 köcsöggel,
Nekem az secko jedno.
- 19 De már én csak jobb sze-
retnék
Egy kis jó papramorgót,
Azt bátran tehetsz előmbé
Akár egy egész hordót.
S hogyha ekképen megitatasz
S hozzá egy hangos pusztit
adsz,
Megindítom a nyelvem.
- 20 Dictum, factum, — értsd
a többit,
A pálinka és a csók
Megtette a jó hatását
S kiürítve a kancsót
Leült egy zsámolyra a hős
S ha eddig orra volt vörös,
Most a szeme is az lett.
- 21 Széjjel nyujtva a lábait
És az orrát kifujva
Ekként kezdé a reportot
Magos hangon a muszka,
Nagy ékesen szólásával
Pálinkával foghagymával
Tele töltve a szobát.

22 Ismeri az én nevemet
Már egész Európa,
Személyesen ismer engem
Majd mindenik rác pópa,
Bosnyák, bulgárok és rácok
Sokácok és bunyevácok
S más szerencsétlen népek.

23 A mult héten körülbelül
Vasárnap virradóra
Kedvem szottyant átrán-
dulni
Egy kis látogatóba.
Mendégélünk midőn egy-
szer
A török vagy harmincezer
Körülfogott bennünket.

24 Majd elfeledém mondani,
Hogy csak hárman men-
tünk ki,
Muskinpuskin, urimagam
S földim Nepokojsicky.
Oly gyereket mint e három
Bogme hetedhétországon
Válogatva sem találsz.

25 Pogány kutyák reszkesse-
tek!
S ezzel megvillant a kard.
S pár perc mulva mint a
szecskát
Vigan apritám a tart.
Természetesen megszaladt
De Muskinpuskin ez alatt
Bekerítette őket.

26. Oh goszpodine pomiluj!
Futott a ki futhatott,
Igen ám de én előre

Küldém a tartalékot.
Ugy sturmolt ez mint a
láva
S csak hamar Babina Gláva
A mi kezeink közt volt.

27. Mint a learatott gabna
Ugy hevert a sok pogány,
Hadd heverjen, hagyjuk
őket;
Csernajev nem hevert ám
Még az nap elment Pirotig
Hol szegény rája kinlódik
Azaz hogy csibukozik.

28. Másnap aztán összejöttem
A vén Abdul Kerimmel,
Megakartam kötöztetni
Muskinpuskin földimmel.
Hát a vén betyár ezalatt
Miként a nyúl úgy elszaladt
Szint lobogott a haja.

29 Csak még egy hajszál volt
hija
S beveszem Carigrádot¹⁾
Ily hős tettet, ördög vigyen
Ha a világ már látott,
De egy közbe jött véletlen
Nem engedé ezt megér-
nem,
Hja! szél ellen ne izélj!

30 Ott ragyogott teljes fény-
ben
Előttünk már Carigrád,
No moj szinko,*) Disznóban
vagy

¹⁾ Szerbül Konstantinápoly.

*) (fiam!)

A szerenese mosolyg rád
Gondoltam ; de harsány
sztanye²⁾

Kiáltással egy zaptije³⁾
Fülön csípett bennünket.

31 Ez a betyár útonálló
Kérdi hogy hol a paksz ?
Segits ki e zsák utcából
Ez egyszer uram Jézus.
Szurkoltam én, mert bizony-
hát
Mint Krisztus hajdan a var-
gát
Még meg agyabugyálnak.

32 Nepokojsitzky belátván,
Hogy a dolog miben áll,
Benyúl ködmöne zsebébe
S egy marhapaksust talál
Silabizálja a zaptye,
Ezalatt Csernajevev bratye
Vitézül kerekét old.

33 Ezen a disznó galibán
Szerencsésen átesém,
De a szörnyü futás óta
Fáj a talpam és vesém.
S mint kissé magamhoz jö-
vők
Akkor szerencsétlen török
Kesztyűbe fogsz füttyülni.

34. Ha nem hiszed amazonkám
Ez igaz történetet
A mit rövid pár nap alatt
Csernajevev elkövetett :
Tanum reá bizonyistók

²⁾ Megállj !

³⁾ Török csendőr.

Itt Belgrádba ez az „Istók“
Címü hivatalos lap.

35. Csitt ! kijön, az ajtó nyilik
S beront rajta kis Milán,
Szörnyü cucli a szájában
S lovagol nád paripán,
Majd leesett róla a mint
A nagy mladipánra tekint,
Ugy megjíjedett tőle.

36. Vigye patvar ezt a purdét
Nem beszélhetünk tőle,
Mindent meghall és kife-
cseg
Titkolnunk kell előle.
Tehát magamat ajánlom,
Sajnálom hogy el kell vál-
nom,
Sztretno put goszpodine !

37. Vasa szluga priponiszni !
Szólt a hős s elsiétt,
Feje rudját megfordítva
Vissza csókokat vetett,
Es iszonyu mimikával
Iparkodott Merkuskával
Egyetmást megértetni.

38. Milánka utánna kiált :
Katoná bácsi, osztán
Hogyha még egyszer vissza
jössz,
Mézes kalácsot hoz ám,
Én meg majd tenéked adom
Mind, mind az egész eska-
dron
Papiros katonámat.

39. Vidd őket a háboruba,
Ezek derék vitézek,

Közibéjük épen oda
 Illenél te vezérnek.
 Ezek csúfodra nem válnak,
 Ezek sohsem retirálnak,
 Akár a szerb milicek.

S így szólt méltó haraggal:
 „Azt kérdem hogy hol a
 bagó?
 Ocsina Bog te ubio!
 Vagy pedig zsupponmész ki.“

40. „Vak apád“ azt felelte rá
 Csernajeve és kimászott
 Az ablakon; az amazon
 Utánna elmélázott,
 S míg csak látta a távolban
 Vörösleni, alattomban
 Csókot hintett utánna.

44. Zsuppon? hohó! azt merni
 kék,
 Rikolta az amazon,
 Tudom én ott a régulát
 Nem egyszer vittek azon.
 De csak annyit mondok kin-
 csem,
 Hogy máma még ojan nin-
 csen,
 Elébb faszolj kurázsit.

41. Ekközbe Ranko Alimpics
 Felébredt nagy szuszogva
 S meggyőződve, hogy nem
 alszik
 Azt rebege susogva:
 „Rosz álmodom volt; azt ál-
 modám
 Üresen találtam pipám,
 Más vágta be a bagót.“

45. Mit? még kurázsit faszol-
 jak,
 Dühöng Ranko Alimpics,
 Zsuppon vitetlek el innen,
 Vagy hozzád vágom a bics-
 Kám, de még ma pusztulsz
 innét.

42. Jaj be jó hogy csak álom
 volt“
 S pipája után hajult . . .
 De miként egy törülköző
 Arca oly hosszúra nyúlt
 Üres volt az, mert a ganef
 Elebláboló Csernajeve
 Zápfogán volt az már rég.

S rögtön kiadja az ordret,
 Hogy a zsupp legyen készen

43. De nem soká gondolkozott,
 Hanem összefont karral
 Oda állt a delhölgy elé

46. Setét felhők tornyosulnak,
 A madár nem énekel,
 Eltoloncozták a hősnőt
 A következő reggel.
 Mellé adtak két szerb zsan-
 dárt,
 Kik napjára hús-zhús kraj-
 cárt
 Mars-culágként kaptanak.

Morál

azaz

üdvösséges tanulság:

Gyakran csekély dolgok, nagy eseményt szülnek,
 Bagót rágó népek hamar felbőszülnek.

II-ik fogás.

Melynek folytán megiratik: miképpen vonult ki Belgrádból és miképpen rontott által az utolérhetlen hadvezér az ő rémséges hadaival nagy Törökországba, minő irtózatos hódításoknak ment vala itten végire s hogy akart bevonulni szörnyű diadallal a török fővárosba Konstantinápolyba.

1. Kigyógyult hát a hadvezér,
Rövid két hónap alatt
Összerongyolt eszizmáira
Jó dupla talpat varrat.
Rögt' megütteti a dobot,
Egy pópa rá áldást adott
S komandiroz hogy „Sztu-
páj!”
2. Mivel muzsikájuk nem
volt,
Kirukkol egy dalárda,
Taktust öreg dobbal ütik,
S kilép az avant gárda.
A boeskor csak úgy szu-
szogott,
Mert mindenik ilyet hordott
Ha csak mezitláb nem járt.
3. Utánuk egy csomó lovas,
Válogatott legények,
Mintha koldulni mennének,
Úgy sunyitnak szegények.
Ezek ha futni akartak,
Lovaikról leugortak,
Hogy hamarabb menjenek.
4. De a lovak azok osztán
Kivoltak válogatva,
Komfortáblis, omnibuszló
S egyébb kitünő fajta.
Majdnem vak volt mindany-
nyia,
(No de a vakság nem hiba,
Hanem szerencsétlenség.)
5. Ezután jött a gyalogság
Uniformba, cakumpak,
Rémitően bő nadrágot
Csak azon okból hordtak
Hogy az ütközet hevében
Végezhesse hevenyében
Kiki a maga dolgát.
6. Ott tipeg a milicia
Kovács puska, handzsárral.
Szegényt egyet sem láttak el
Köpenyeg és nadrággal
Rongyos szűrök, piszkos
gubák,
Merő szemem szedett csu-
dák,
Bot csinálta vitézek.

7. A tábornak egyik szárnyát
Tevék az önkéntesek,
Drótostótok, handverksz-
bursok,
Gráner, német és csehek,
Köszörüs, kicsapott diák,
Nekik ígérték Boszniát
Csak elébb foglalják el.
8. Legesleghátul mint illik
Ottan állott a vezér,
Órzésére volt rendelve
Egypár század kurazér.
Ezek legvigabban voltak,
Kivéve mikor koplaltak,
És nem kaptak lénungot.
9. A vezérnek a fejében
Mivel hogy generális
Pofon csapott kalap vala
Még pedig egy aeraris,
A többi nemzeti maradt,
Minót a szerbek hordanak,
Csak bockor helyett csizma.
10. Szürke volt a paripája,
A mely alatta táncolt.
Ámbár a két csipő csontja
Mindkét felől kilátszott.
De hogy ezt el ne feledjük,
E ló gazdájával együtt
Nevezetes marha volt.
11. E lónak legtöbb esze volt
Az egész ármádában,
Tisztelte is minden lélek
Ki szürben, ki gubában
Mert e ló miként a monda
Szájhagyomány után mond-
ja,
Szvatopluktól származott.
12. Azaz hogy nem Szvatop-
luktól,
Hanem csak a lovátul,
A melyet az országáért
Kapott a magyaroktól.
S ha a törökkel végeznek,
Majd magyarokkal kezdé-
nek
Érte egy kis processust,
13. Ez a ló nagy hirre kapott
Otthon mint nagy próféta,
Egy póstásnál sok ideig
Szolgálván mint staféta.
Szerzett tapasztalásokat,
Mert a rábizott titkokat
Mind, mind könyv nélkül
tudta.
14. Udri Goszpodar nye boj-
sze!
Ne hagyd magad mladipán,
Taszits egyet sarkantyud-
dal,
A csökönyös paripán.
Addig le se pillants róla,
Mig ez a négy lábú golya
Carigrádon nem terem.
15. Pár nap alatt Moraváig
Ügetett a hadsereg,
A hid előtt nagy csoportba
Összesereglettenek.
Ott kikapták a lénungot,
Három napra egy profuntot,
S tiz hétre egy polturát.
16. Látjátok a tulsó partot,
Édes buglyos fiaim,
Arany terem és sült galamb
Annak a határain.

Ha egyszer oda mehetünk,
Tejben, vajban fürödhetünk,
Háját eszünk, zsirt iszunk.

17. Jut ottan mindeniteknek
Három öltöző ruha,
Betörünk minden városba,
Minden gazdag faluba.
A ki áttör e határon
Mindenki fejenként három
Feleséget fog kapni.

18. Megis indult a hadsereg,
Legelől a hadvezér,
De a ló megállt alatta,
Mihelyest a hidra ért,
Szét terpeszté a négy lábát
Szűgyébe vágta pofáját,
Mint a Bólám szamara.

19. Gyi te Turcsi! kiabálta
Az egész generálistáb,
Ütötték a kötő fékkel
Taszigálták is odább,
Húzták vonták, könyörög-
tek,
Majd hogy le nem térdepel-
tek,
Csak hogy ne bolonduljon.

20. Végtére is a vén táltos
Profétai dühében
Hátra rugott a lábával
És a gazdáját épen
A mint sarkantyúba kapta
A hátáról úgy ledobta,
Hogy ha csak úgy nyekkent
bele.

21. Beporozta a ruháját,
Kiszakadt a könyöke,

Felfordult az agyveleje
Ugy is maradt örökre.
A nyelvét is megharapta,
Sőt mondják az istenadta
Még meg is sérült bele.

22. A vén táltost azután csak
Nagy ellenszegüléssel
Egy abrakos tarisznyával
S egy porció ütessel
Azzal elöl csalogatva,
Emezt hátul osztogatva.
Vihették át a hidon.

23. Magát pedig Csernajevet
Lepedőben vivék át,
Fájdította szörnyüképen
A máját és derekát
Röstellette is egy kicsinyt
Hogy vele ilyen gonosz
csinyt
Követett el az a lú.

24. Azonban a hadseregben
Ez nagyon rossz hatást tett,
Ők e lovat úgy tisztelték,
Mint egy nemzeti szentet,
Ki ez ellenkezés által,
Előre megprófétálta,
Hogy ennek rossz vége lesz.

25. No de nem volt válogatás,
Mert ki menni nem akart,
Ottan állt az akasztófa,
Azon könnyen rajt akadt.
Ott meglehet hogy meglövik,
Itt bizonyosan felkötik,
Kibuvó ajtó itt nincs.

26 Rabolva és gyújtogatva
És elhajtva a marhát,

Akasztat, nyúzat Csernajeve,
A kit csak elő talált,
Emellé nagyokat iszik,
Petroleumot és vutkit
És szörnyen káromkodik.

27. Hol Szerbia Boszniával
Délnyugotra határos,
Pár lövésre a Drinátul
Fekszik Noviváros;
Katonaság nem volt benne,
Csernajeve hát eltökélte,
Hogy sturommal beveszi.

28. Nem nagy fáradságba ke-
rült

Oda berukolnia,
Mert miud mondám nem
volt benne
Egyetlen egy katona.
De küldött ő oly raportot,
Hogy a hátunk is borsodzott,
Mikor az ujság hozta.

Report.

29. „Midőn a várost sturom-
mal

Bevehetnem sikerült,
Nyolczvan ezer török közül
Egyetlen sem menekült.
Zsákmányoltam zászlót pus-
kát,
Sőt a proféta szakálát.
Is elcsípte egy junák.“

30. Isten csapása nehezült
A szánandó városon,
Melynek kulcsát ő elibe
Kihozták egy vankoson.

Csapott is nagy karma-
csárét,
Hogy a világ ily parádét,
Mióta áll, nem látott.

31. Itt történt meg az az eset,
Mit leírni érdemes,
Hogy a drótozott lábosra,
Rá ismert egy ezredes.
Hisz ez a keze munkája,
Ő drótozta tavaly nyárba,
Mikor erre ténférgett.

32. Máskor pedig a konyhába,
Macska, disznó ordit ám,
A mint a lábát betette
Hozzajok egy kapitány,
Mert azonnal rá ismernek,
Férfiságuktól fosztá meg,
Tavaly mindkettőjüket.

33. Ha már ezeket felhoztam
Elmondhatom még azt is
Fakanalat kért ebédkor
Egy derék generális.

Nem nyult azt ezüs kanál-
hoz,
Mert félt hogyha a szájához
Ér, azt összeégeti.

34. Patakként folyt a sampá-
nyer,

Tokaji, egri — siller,
Hát egyszer honnan honnan
nem,

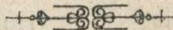
Kit hozott a Lucifer?
Kit mást mint Abdul Ke-
rimet,

(Hol találjak erre rimet?
Ugyan kérem alássan.)

35. A mint a török sereget
 Jó Csernajeve meglátná,
 Kiküldé adjutánsát hogy
 Szándékukat megtudná.
 Kérdje meg a pogányokat,
 Mondják meg a szándéku-
 kat,
 Hová akarnak menni ?
36. Belgrádba ! volt a felelet,
 Szerbek fővárosába.
 Gondolja erre Csernajeve
 Nagy okosan magába,
 Ha ez így van jó barátom !
 Akkor én is mék, meglátom
 Ki ér oda hamarabb.
37. Aztán telegrafézott hogy:
 Jézus Márja szent kereszt !
 Fogom ám Abdul Kerimet
 De az öreg nem ereszt.
 Bezzeg ez aztán a szüret !
 No de jött a fegyverszünet,
 És ő megmenekedett.
38. Csörgette aztán Belgrádba
 Vaskardját a flaszteron,
- Midőn onnan is kitették
 Szűrét egy szép hajnalon.
 „Nem messze van ide
 Prága,
 Ott a dicsőség nem drága“
 Szólt: úgy is csehül vagyok.
39. Elkutyagolt hát a vitéz . .
 Midőn elérné Prágát,
 Cseh diákok nyujtnak neki
 Egy pár fejelés csizmát.
 S ekkor — — mi az isten
 nyila ?
 Rá rontott a polizia,
 S rá rivalt hogy: „Mars
 hinauz !“
40. Sötét felhők tornyosulnak
 A madár nem énekel,
 Eltoloncozták a vitézt,
 A következő reggel.
 Mellé adtak két cseh zsan-
 dárt
 Kik napjára hús-hús kraj-
 cárt
 Mars-culágként kaptanak.

M o r á l.

Hogy ha verekedni készülsz,
 Nagyon tisztelt publikom,
 Arra is légy elkészülve,
 Hogy téged ütnek nyakon.

DE BALLAGI GÉZA.

